

BOJARCA (1) *sb m*

V sg boj(a)rca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pan, szlachcic, rycerz; tu: władca, mocarz:

*Wyrażenie: «bojarca mocny»: wyfluchaj panie iezu krifte modlithwę moię/ boiarcza mocny
TarDuch D2.*

*Cf **BOJAR, BOJARZYN***

KN